Архиепископъ (тъ) главенъ, первъ епископъ, — архиепископовъ, архиепископски.

Архиепископство (то), званието, санъ тъ чинъ тъ на архиепископъ

Архиерей (тъ) първо духовно лице въ една епархия, първосвященикъ, священоначалникъ, владика — Архиереевъ, архиерейски.

Архиерейство (то) санъ тъ чинъ тъ на архиерей

Архиерействувамъ гл. д. имамъ архиерейски чинъ, изпълнявамъ архиерейска длъжность. Толкозъ годинъ е къ какъ архиерействувъ

Архимандритъ (тъ) началникъ на манастирьтъ или манастирь, чиновникъ или наместникъ на нѣкой владика — Архимандритовъ, архимандритски.

Архипастырь (тъ), първъ надъ черковнытѣ пастыри; тоже що архиерей & кехая, баш чобанинъ

Архипелагъ (тъ) купъ острове на морето, що ся наредъ и набли зу единъ до другъ: Архипелагъ на средземното море. 2) частно заливътъ на морето, коего мне нѣмаемъ брѣгъ на грѣцкия.

Архисвященикъ (тъ) главенъ между священицитѣ т. е. между архиереитѣ; първосвященикъ

Архисинагогъ (тъ), предсѣдатель на синагогитѣ.

Архистратигъ (тъ), военачалникъ, главенъ воевода или архистратиждъ бивши: сердарекремъ, сераскеръ, фелдмаршалъ.

Архитектъ (тъ) турк. — тонъ и — туръ, който е разсорѣдалъ и надзиравалъ съ постройката на нѣкое здание. 2) който знае и прави планове за здания. в. Зодчий.

Архитектоника (та) архитектура

Архитектура (та) строително искуство. в. Зодчество.

Национален музей
инв. № 796.